

Arrest

nr. 74 957 van 13 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Nadterechny Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. In 2001 werd u één keer ondervraagd door de FSB over uw broer S. (...). Uw broer werd door hen gearresteerd, omdat hij een som geld geleend had aan een man uit jullie dorp die een rebel bleek te zijn. Om die reden werd uw broer ervan verdacht financiële steun te geven aan de rebellen. Drie dagen later werd uw broer vrijgelaten, omdat er geen bewijzen tegen hem waren. Hij vertrok vervolgens naar Oostenrijk. Leden van ordediensten bleven uw familie echter lastigvallen om jullie geld af te persen. Daarom schreef uw vader een brief naar minister X. Uw broer werd officieel onschuldig bevonden. Daarna werden jullie niet meer lastiggevallen.

In 2001 werd u nog een keer ondervraagd door de FSB over uw contacten met enkele medestanders van Maskhadov, de voormalige president van de Tsjetsjeense Republiek Itsjkerië, tijdens uw studies in Maleisië. Er werd u echter niets ten laste gelegd. Daarna had u geen problemen meer met de autoriteiten. In 2002 of 2003 was u één keer het slachtoffer van een aanval door skinheads in Moskou. In december 2009 bent u gehuwd met B. A. (...) (O.V. 6.805.642). Op 10 december 2009 werd jullie zoontje S.-M. (...) geboren. Niet lang na zijn geboorte werd vastgesteld dat hij aan dwerggroei leed. Hij had ook ernstige problemen met zijn ademhaling. U en uw echtgenote raadpleegden voor de medische problemen van jullie zoontje verschillende geneesheer-specialisten in Tsjetsjenië en elders in de Russische Federatie. Er werden telkens verschillende diagnoses gesteld en andere behandelingsmethodes aangeraden. Jullie zoontje werd echter niet beter. Daarom besloot u om elders op zoek te gaan naar een betere medische behandeling voor jullie zoontje. Op het internet vond u informatie over de goede medische zorgen in België. Op 15 april 2009 vertrok u samen met uw echtgenote en jullie zoontje met het vliegtuig van Grozny naar Moskou. Vandaaruit reisden jullie met een ander vliegtuig naar België. Jullie hebben het land legaal verlaten. Op 29 april 2011 kwamen jullie in België aan en vroegen op dezelfde dag asiel aan. Op 18 augustus 2011 werd jullie dochtertje A. (...) geboren.

Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie de volgende documenten voor: uw intern paspoort, het intern paspoort van uw echtgenote, uw internationaal paspoort, het internationaal paspoort van uw echtgenote, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw echtgenote, de geboorteakte van jullie zoontje Said-Mohammad, de geboorteakte van jullie dochtertje A. (...), uw rijbewijs, het rijbewijs van uw echtgenote, uw diploma, de diploma's van uw echtgenote, uw werkkaart, de werkkaarten van uw echtgenote, en verschillende medische attesten van jullie zoontje.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst vrijwillig en zonder vrees voor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit hebt verlaten. U verklaarde namelijk dat u naar België bent gekomen, omdat uw zoontje ernstig ziek was en u vernomen had dat er hier goede medische zorgen voorhanden waren. U stelde dat de gezondheidsproblemen van uw zoontje voor u de enige reden vormden om uw land te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 3-4, 6, 9-10). In verband met de medische problemen van uw zoontje hebt u zich tot meerdere gespecialiseerde ziekenhuizen in Tsjetsjenië en elders in de Russische Federatie gewend. Zowel uit uw verklaringen als uit de verschillende door u voorgelegde medische attesten blijkt dat u in uw land van herkomst vrije toegang had tot de nodige gespecialiseerde medische zorgen en dat u nooit enige medische hulp geweigerd werd. U stelde echter dat u niet tevreden was over de voorgeschreven behandelingsmethodes. Uw zoontje werd namelijk niet beter. Er werden ook telkens verschillende diagnoses gesteld. Daarom meende u dat de artsen die u raadpleegde het onderzoek van uw zoontje slordig aanpakten. U beweerde dat dit een algemeen probleem is bij artsen in de Russische Federatie. U dacht ook dat ze niet over de vereiste gespecialiseerde kennis beschikten die nodig is voor de gepaste medische behandeling van kinderen met dwerggroei. U haalde nog aan dat er in de Russische Federatie lange wachtlijsten bestaan voor opnames in ziekenhuizen en voor operaties. Daarom hebt u op het internet informatie gezocht over landen in de Europese Unie waar uw zoontje betere medische zorgen zou

kunnen krijgen. Uiteindelijk besloot u dat in België de beste medische zorgen voorhanden waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 7-10). Uit deze verklaringen is ook gebleken dat de medische problemen van uw zoontje geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet. U dient voor de beoordeling van deze medische problemen dan ook een aanvraag voor een machtiging van verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

Verder stelde u bij eventuele terugkeer naar uw land van herkomst geen enkele vrees te koesteren voor uw leven of uw veiligheid (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 4-5). Behalve dat u in 2001 twee keer ondervraagd werd door de FSB, verklaarde u in uw land geen andere problemen gekend te hebben met de autoriteiten. De eerste keer werd u ondervraagd omwille van uw broer S. (...) die ervan verdacht werd financiële steun te geven aan de rebellen. Uw familie werd ook enkele keren lastiggevallen door leden van de ordediensten die hen geld wilden afpersen. Uw broer werd later echter door de autoriteiten onschuldig bevonden. Noch u noch uw familieleden ondervonden daarna nog problemen omwille van uw broer. De tweede keer werd u ondervraagd over uw contacten met medestanders van Maskhadov tijdens uw studies in Maleisië. Er werd u echter niets ten laste gelegd. U stelde later ook geen problemen meer gekend te hebben met betrekking tot uw verblijf in Maleisië. U verklaarde verder geen concrete aanwijzingen te hebben dat u in de toekomst ooit nog problemen zou krijgen met de autoriteiten omwille van de aangehaalde feiten. U stelde ook uitdrukkelijk dat uw ondervragingen door de FSB en de problemen van uw broer met de autoriteiten voor u geen reden vormden om uw land te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 5-6). Bovendien hebt u uw land op een legale manier verlaten. Uit uw verklaringen is gebleken dat u uw internationaal paspoort zonder enig probleem langs de officiële weg hebt verkregen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 3-4). Deze vaststellingen wijzen er ook op dat u niet in de specifieke negatieve aandacht staat van uw autoriteiten. Behalve dat u in 2002 of 2003 samen met een achterneef van u één keer het slachtoffer werd van een aanval door skinheads in Moskou, werd u verder nooit bedreigd of werd er nooit enig fysiek geweld tegen u gebruikt. U verklaarde dat deze aanval niet specifiek tegen jullie gericht was, maar dat jullie eerder toevallige slachtoffers waren. Daarna hebt u nooit nog problemen met skinheads gehad. U verklaarde dat de aangehaalde problemen met skinheads voor u geen reden was om uw land te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 6-7). U kende voorts geen andere problemen met medeburgers (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/11/2011, p. 6).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw echtgenote, uw internationaal paspoort, het internationaal paspoort van uw echtgenote, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw echtgenote, de geboorteakte van jullie zoontje S.-M. (...), de geboorteakte van jullie dochtertje A. (...), uw rijbewijs, het rijbewijs van uw echtgenote, uw diploma, de diploma's van uw echtgenote, uw werkkaart, en de werkkaarten van uw echtgenote bevatten namelijk louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie professioneel curriculum die hier niet in twijfel worden getrokken. De medische attesten van uw zoontje waarnaar reeds werd verwezen in

bovenstaande argumentatie bevatten verder geen informatie die bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat in hoofde van uw echtgenote, B. A. (...) (6.805.642), die zich voor haar asielaanvraag baseerde op dezelfde asielmotieven als u, ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Nadterechny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Sinds december 2009 bent u gehuwd met D. S. (O.V. 6.805.642). Op 10 december 2009 werd jullie zoontje Said-Mohammad geboren. Niet lang na zijn geboorte werd vastgesteld dat hij aan dwerggroei leed. Hij had ook ernstige problemen met zijn ademhaling. Jullie raadpleegden voor de medische problemen van jullie zoontje verschillende geneesheer-specialisten in Tsjetsjenië en elders in de Russische Federatie. Er werden echter telkens verschillende diagnoses gesteld en andere behandelingsmethodes aangeraden. Jullie zoontje werd niet beter. Daarom besloten jullie om elders op zoek te gaan naar een betere medische behandeling voor jullie zoontje. Op het internet vond uw echtgenoot informatie over de goede medische zorgen in België. Op 15 april 2009 vertrokken jullie samen met jullie zoontje met het vliegtuig van Grozny naar Moskou. Vandaaruit reisden jullie met een ander vliegtuig naar België. Jullie hebben het land legaal verlaten. Op 29 april 2011 kwamen jullie in België aan en vroegen op dezelfde dag asiel aan. Op 18 augustus 2011 werd jullie dochtertje A. (...) geboren.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, D. S. (...) (O.V. 6.805.642). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel baseren verzoekers zich op een schending van artikel 1 van de Conventie van Genève, een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) evenals van de gegrondheid en rechtsgeldigheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut.

2.1.1. Verzoekers wijzen erop dat zij in Rusland belangrijke moeilijkheden hebben ondervonden om hun zoon te helpen. Zo weigerden de geneesheren in Moskou om hun zoon te opereren. Verzoekers menen dat hun Tsjetsjeense etnische herkomst een invloed heeft kunnen hebben op de geneesheren. Het

gebrek aan voorzichtigheid, professionalisme en bijstand tegenover een kind dat ernstig ziek is, is duidelijk een vorm van vervolging.

Verzoekers opmerkingen missen feitelijke grondslag. Zo stelt verweerder terecht vast dat verzoekers zich met hun zoontje tot meerdere gespecialiseerde ziekenhuizen in Tsjetsjenië en elders in de Russische Federatie hebben gewend. Zowel uit verzoekers' verklaringen als uit de verschillende door hen voorgelegde medische attesten blijkt dat zij vrije toegang hadden tot de nodige gespecialiseerde medische zorgen en dat zij nooit enige medische hulp geweigerd werden. Verzoekers besloten naar België te komen omdat hier hun zoontje betere medische zorgen zou kunnen krijgen. De commissaris-generaal stelde terecht dat de medische problemen van verzoekers zoon geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoekers dienen zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De overige motieven van de bestreden beslissing worden bestreden noch weerlegd. De Raad schaaft zich achter deze motieven.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoekers wijzen erop dat de situatie in Tsjetsjenië heel wat meer problematisch is dan wat de tegenpartij lijkt te suggereren en verwijst naar een reisadvies van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken en de vindplaats van twee artikels op internet.

Verweerder verwijst naar de informatie terug te vinden in het administratieve dossier waaruit blijkt dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen informatie bij die de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt weerlegt. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoekers verwijzen naar internetartikelen over hun land van herkomst. De loutere verwijzing naar rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke.

Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS